

ΣΑΜ ΚΟΥΥΠΛΑΝΤ

Ο ΤΣΑΡΛΙ

ΓΙΝΕΤΑΙ

ΚΟΤΟΠΟΥΛΟ

Εικονογράφηση:
Sarah Horne

ΠΑΙΔΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΣΕΙΡΑ: ΜΙΚΡΗ ΠΥΞΙΔΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Ο Τσάρλι γίνεται κοτόπουλο**

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: Charlie changes into a chicken

Από τις Εκδόσεις Penguin Books Ltd, Λονδίνο 2019

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Sam Copeland

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Πετρούλα Γαβριηλίδου

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Κυριακή Κάσση

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Sarah Horne

ΜΑΚΕΤΑ ΕΞΟΦΥΛΛΟΥ: Τζίνα Γεωργίου

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Βάσω Βύρρα

© Sam Copeland, 2019

The author has asserted his moral rights. All rights reserved.

© Εικονογράφησης: Sarah Horne, 2019

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2019

Πρώτη έκδοση: Νοέμβριος 2019

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-3125-3

Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-3126-0

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτίου.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Από το 1979

Έδρα:

Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση

Βιβλιοπωλείο:

Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα

Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Publishers since 1979

Head Office:

121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Bookstore:

13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550

e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

ΣΑΜ ΚΟΟΥΠΛΑΝΤ

ΟΤΣΑΡΛΙ

ΓΙΝΕΤΑΙ

ΚΟΤΟΠΟΥΛΟ

*Για τον πατέρα μου, τον Στιβ, που με έμαθε να
γελάω ακόμα και στις πιο δύσκολες στιγμές*

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Aυτός είναι ο Τσαρλς
ΜακΓκάφιν.

Δηλαδή δεν είναι ακριβώς αυτός. Είναι μόνο μια ζωγραφιά εκείνου. ΦΥΣΙΚΑ. Αν δεν το είχες ήδη κα-

ταλάβει αυτό, τότε ίσως το βιβλίο που κρατάς να παραείναι δύσκολο για σένα και να πρέπει να διαβάσεις *Το πολύ απλό βιβλίο με τις πανεύκολες ισορίες για σουσελείως κουφισκέφαλους.*

Ο Τσαρλς ΜακΓκάφιν ήταν ακριβώς όπως εσύ κι εγώ. Βασικά, δεν ήταν σαν κι εμένα γιατί εγώ είμαι ψηλός και μαλλιαρός και ο Τσαρλς είναι κοντός και σχετικά άτριχος. Οπότε είναι ακριβώς όπως εσύ. Μόνο που είναι αγόρι, οπότε, αν εσύ είσαι κορίτσι, τότε είναι διαφορετικός γιατί έχει ένα ξέρεις-τι. Οπότε ο Τσαρλς είναι σαν κάποιους από εσάς.

Εκτός από μια **ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ ΤΕΡΑΣΤΙΑ, ΠΕ-ΛΟΡΙΑ** διαφορά.

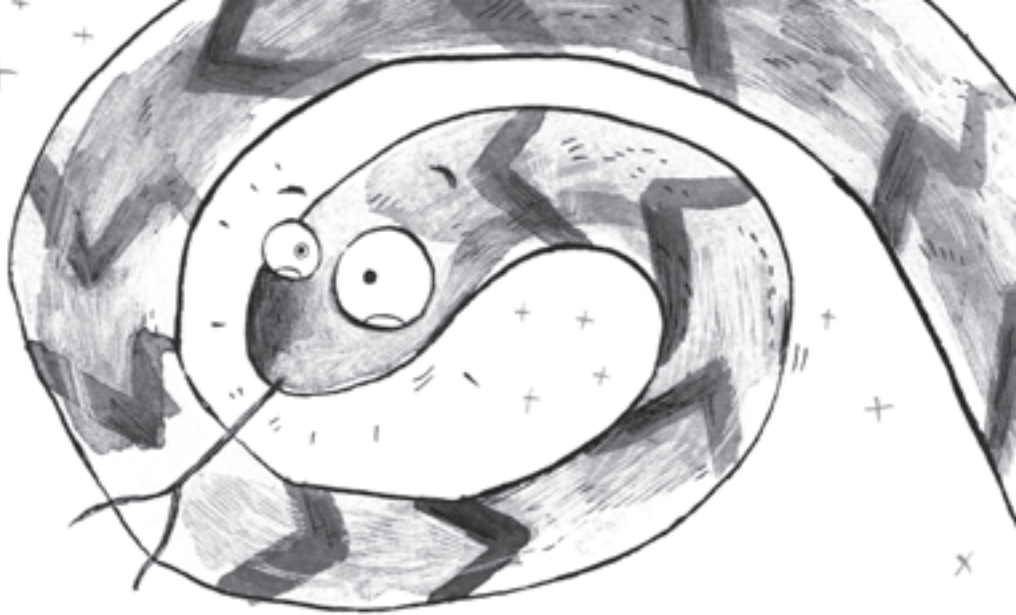
Αυτός μπορεί να μεταμορφώνεται σε ζώα.

Δηλαδή τη μια είναι ένα κανονικό αγόρι και την άλλη είναι ένας λύκος.

Ή μια σαύρα. Ή ένα επικίνδυνο φίδι.

Εντάξει, οπότε

ίσως αυτό να σημαίνει ότι ο Τσαρλς δεν είναι καθόλου σαν εσένα ή σαν κανέναν άλλο γιατί κανείς άλλος δεν μπορεί να μεταμορφωθεί σε ζώο.

Μάλλον πρέπει να πάρουμε πάλι το βιβλίο από την αρχή, ε;

Προσποιήσου ότι δε διάβασες αυτό το κομμάτι, εντάξει;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 (ΞΑΝΑ)

Αυτός είναι ο Τσαρλς
ΜακΓκάφιν.

Δεν είναι ακριβώς αυτός. Είναι μια ζωγραφιά εκεί-
νου. **ΜΑ ΦΥΣΙΚΑ.**

Ο Τσαρλς ΜακΓκάφιν δεν είναι καθόλου σαν κι εσένα ή σαν κι εμένα. Είναι τελείως, μα εντελώς διαφορετικός. Ο Τσαρλς είναι *μοναδικός*. Γιατί ο Τσαρλς μπορεί να μεταμορφώνεται σε ζώα. Όπως, ας πούμε, σε επικίνδυνα φίδια.

Λοιπόν, ο Τσάρλι* ήταν ένα απολύτως φυσιολογικό αγόρι μέχρι περίπου τρεις εβδομάδες από τη μέρα που έγινε εννέα χρόνων. Είχε μόλις επιστρέψει από την επίσκεψη που είχε κάνει για εκατομμυριοστή φορά στον μεγαλύτερο αδελφό του, τον Αετό, στο νοσοκομείο. Ο Αετός ήταν πολύ άρρωστος και βρισκόταν στο νοσοκομείο εδώ και αιώνες. Αυτό ήταν πολύ σπαστικό γιατί ο Τσάρλι ήταν πια σίγουρος ότι μπορούσε να νικήσει τον αδελφό του στο FIFA στο PS4 και ήθελε να το αποδείξει. Επίσης, το κρησφύγετό τους

* Παρόλο που το κανονικό του όνομα είναι Τσαρλς, όλοι τον φωνάζουν Τσάρλι για συντομία, που είναι λίγο χαζομάρα γιατί το Τσάρλι έχει τον ίδιο ακριβώς αριθμό γραμμάτων με το Τσαρλς.

ΥΓ.: Αυτό λέγεται υποσημείωση. Λέγεται έτσι γιατί ένας έξυπνος αρχαίος Έλληνας σκέφτηκε κάτι πολύ σημαντικό και έπρεπε οπωσδήποτε να το γράψει κάπου για να μην το ξεχάσει, αλλά δεν είχε χαρτί και το σκάλισε σε ένα σημειωματάριο.

Βασικά, δεν είμαι και πολύ σίγουρος γι' αυτή την πληροφορία. Μη με εμπιστεύεσαι καλύτερα.

στον κήπο χρειαζόταν φτιάξιμο και ο Τσάρλι δεν μπορούσε να το κάνει μόνος του. Και μερικές φορές ο Τσάρλι ήθελε απλώς να έχει πάλι τον αδελφό του στο σπίτι για να μπορεί να παίξει κρυφτό με κάποιον. Δεν έχει και πολλή πλάκα να παίζεις κρυφτό μόνος σου – ο Τσάρλι το είχε προσπαθήσει.

Αν έχεις μπόλικο μυαλό, θα μάντεψες ίσως ότι κανονικά τον αδελφό του Τσάρλι δεν τον λένε Αετό, αλλά ουαί κι αλίμονό σου* αν τον φωνάζεις αλλιώς. Το κανονικό όνομα του αδελφού του Τσάρλι είναι Χένρι, αλλά έπειτα από μια αιωνιότητα που όλοι τον φώναζαν Χαμένο Χένρι, θα έριχνε μπουνιά στη μύτη σε όποιον χρησιμοποιούσε το πραγματικό του όνομα. Ήταν δώδεκα χρόνων, είχε βαρεθεί τα νοσοκομεία και μπορούσε ακόμα χαλαρά να νικήσει τον Τσάρλι στο FIFA, κι ας έλεγε ό,τι ήθελε ο Τσάρλι. Και μπορεί να

* Το βρήκες! Κι άλλη υποσημείωση. Ίσως αναρωτιέσαι τι σημαίνει. Λοιπόν, μόνο γονείς και δάσκαλοι μπορούν να λένε «Ουαί κι αλίμονό σου...» Αυτός είναι ο κανόνας. Αλλά αν θες να σπάσεις λίγη πλάκα, την επόμενη φορά που κάποιος δάσκαλος ή γονιός πει «Ουαί κι αλίμονό σου», ρώτησέ τον τι σημαίνει. Τι σημαίνει *ακριβώς*. Μάλλον θα δεις καπνό να βγαίνει από τα αυτιά τους και μάλλον θα βρεις μεγαλύτερο μπελά, αλλά αξίζει τον κόπο.

τα είχε με ένα κορίτσι, αλλά θα σου έριχνε μπουνιά στη μύτη αν έλεγες «ο Αετός τα έχει με ένα κορίτσι». Βασικά, θα ήσουν τυχερός αν έκανες οποιαδήποτε συζήτηση με τον αδελφό του Τσάρλι και δεν έτρωγες μπουνιά στη μύτη για τον έναν ή τον άλλο λόγο.

Αμέσως μόλις ο Τσάρλι, με τη μαμά του και τον μπαμπά του, επέστρεψε στο σπίτι από την επίσκεψη στον Αετό, ανέβηκε στο δωμάτιό του. Έκανε βουτιά στο κρεβάτι του, κάτω από το πάπλωμά του και προσπάθησε να μη σκέφτεται τη «**μεγάλη εξέταση**» που του έλεγε ο αδελφός του ότι θα του έκαναν. Έπειτα από λίγο, σκούπισε τα μάτια του και σήκωσε το πάπλωμα με μια ρακέτα του τένις για να κάνει το κρεβάτι του σαν σκηνή. Μόλις σταθεροποίησε τη σκηνή, άναψε τον φακό του και άρχισε να διαβάζει το αγαπημένο του βιβλίο. Το αγαπημένο βιβλίο του Τσάρλι μιλούσε για ηφαιστεια. Είχε εικόνες από τεράστιες εκρήξεις και πορτοκαλοκόκκινη λάβα και στον Τσάρλι άρεσε να φαντάζεται ότι γλιτώνει τον θάνατο γλιστρώντας στο ηφαιστειο, κάνοντας σερφ πάνω στη λάβα και αποφεύγοντας τις εκρήξεις.

Ο θόρυβος από τους γονείς του που τσακώνονταν

στον κάτω όροφο αντηχούσε σε όλο το σπίτι, υπόκωφα σαν κεραυνός. Ο Τσάρλι έκλεισε το βιβλίο του. Δεν μπορούσε να συγκεντρωθεί. Είχε σκοτεινιάσει πια και τα φώτα του δρόμου έξω από το παράθυρο δημιουργούσαν μυστηριώδεις σκιές πάνω στον τοίχο του υπνοδωματίου του. Τα σχήματα των τριών κλαδιών έμοιαζαν υπερβολικά με μακριά, αρπακτικά νύχια μάγισσας και ο Τσάρλι, που δεν τρελαινόταν με την ιδέα, πετάχτηκε σαν αστραπή από το κρεβάτι και έκλεισε τις κουρτίνες.

Ήταν εκείνη ακριβώς τη στιγμή και σε εκείνο το σημείο που συνέβη για πρώτη φορά.

Ξεκίνησε με ένα πέταγμα του ματιού. Ο Τσάρλι κοκάλωσε, νιώθοντας το βλέφαρό του να πεταρίζει με μανία. Το είχε πάθει ξανά, όταν ήταν πολύ κουρασμένος, αλλά αυτή τη φορά ήταν διαφορετικό. Ήταν σαν κάποιος να τον είχε βάλει στην πρίζα. Το πέταγμα συνεχίστηκε και στο άλλο μάτι και μετά και τα δύο μάτια πετάριζαν και ανοιγόκλειναν.

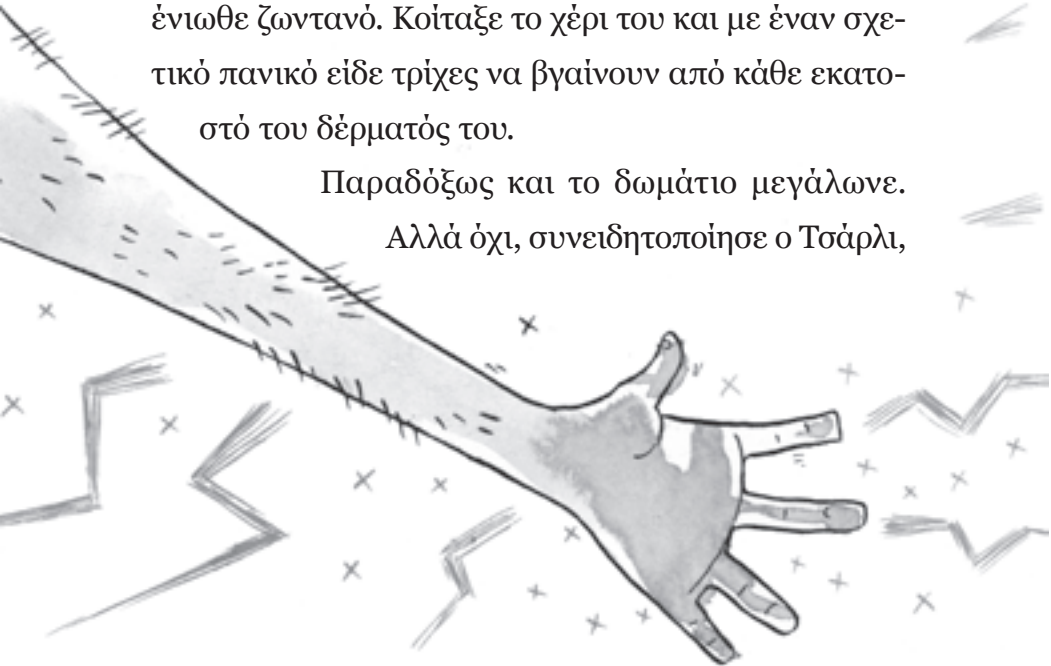
Ένα αίσθημα σαν να τον είχαν ρίξει μέσα σε ένα ηλεκτρικό καλώδιο απλώθηκε σε όλο του το σώμα, σαν να ήταν ο ίδιος ηλεκτρισμένος. Όλο του το σώμα

ΤΙΝΑΖΟΤΑΝ και **ΔΟΥΖΙΖΕ**. Το τίναγμα και το βουητό έγιναν πιο έντονα, μέχρι που ένιωσε να έχει πάρει φωτιά, αλλά μια φωτιά μέσα σε έναν σωλήνα χωρίς τέλος, που ζουλιόταν και δονούνταν.

Στο δέρμα του είχε μια ασυνήθιστη αίσθηση. Το ένιωθε ζωντανό. Κοίταξε το χέρι του και με έναν σχετικό πανικό είδε τρίχες να βγαίνουν από κάθε εκατοστό του δέρματός του.

Παραδόξως και το δωμάτιο μεγάλωνε.

Αλλά όχι, συνειδητοποίησε ο Τσάρλι,

δεν ήταν το δωμάτιο που μεγάλωνε – ήταν αυτός που μικραίνει! Συρρικνωνόταν όλο και πιο πολύ και το δωμάτιο γινόταν όλο και **μεγαλύτερο** γύρω του.

Και το σώμα του – ο Τσάρλι δεν τολμούσε να κοιτά-

ξει— το σώμα του μεταμορφωνόταν. Εντελώς. Έβγαζε κι άλλα πόδια (που είναι τόσο αηδιαστικό όσο το φαντάζεσαι). Και στο τέλος ένιωσε να βγαίνουν κι άλλα μάτια πάνω στο κεφάλι του (που είναι μάλλον ακόμα πιο αηδιαστικό από τα καινούρια πόδια).

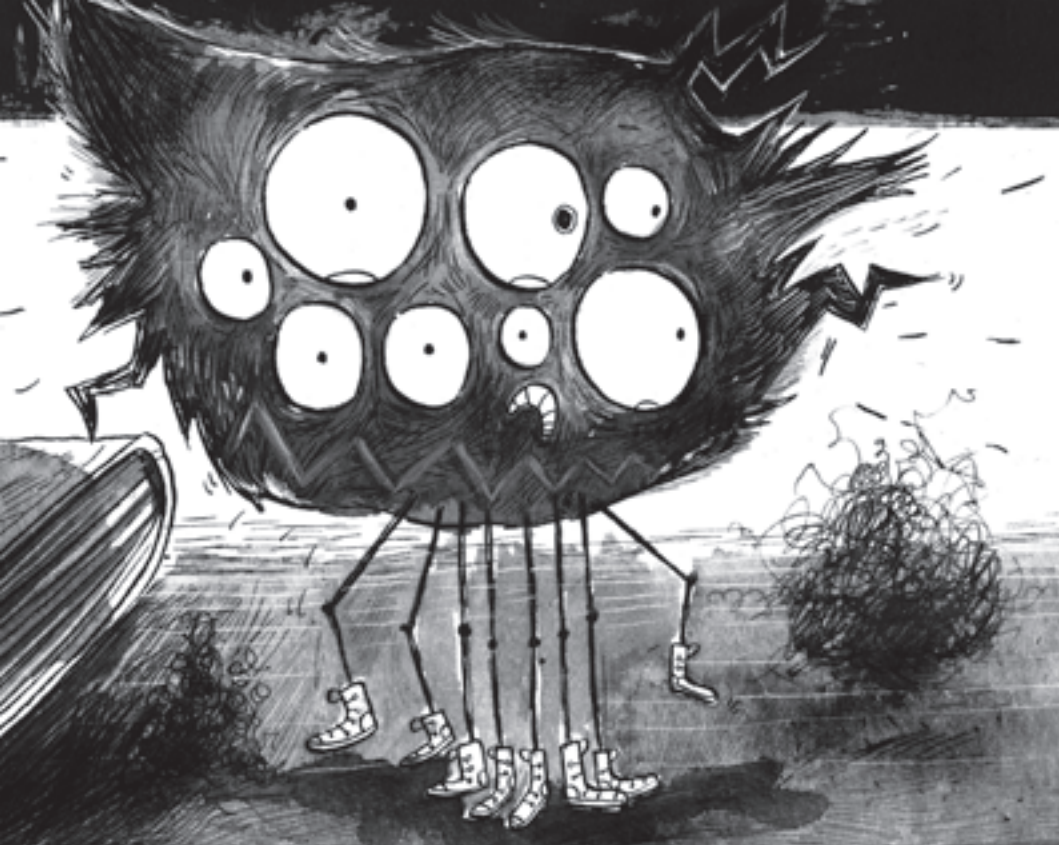
Ο Τσάρλι κατάλαβε σχεδόν αμέσως ότι μεταμορφωνόταν σε αράχνη.

Και πώς το κατάλαβε αυτό ο Τσάρλι;

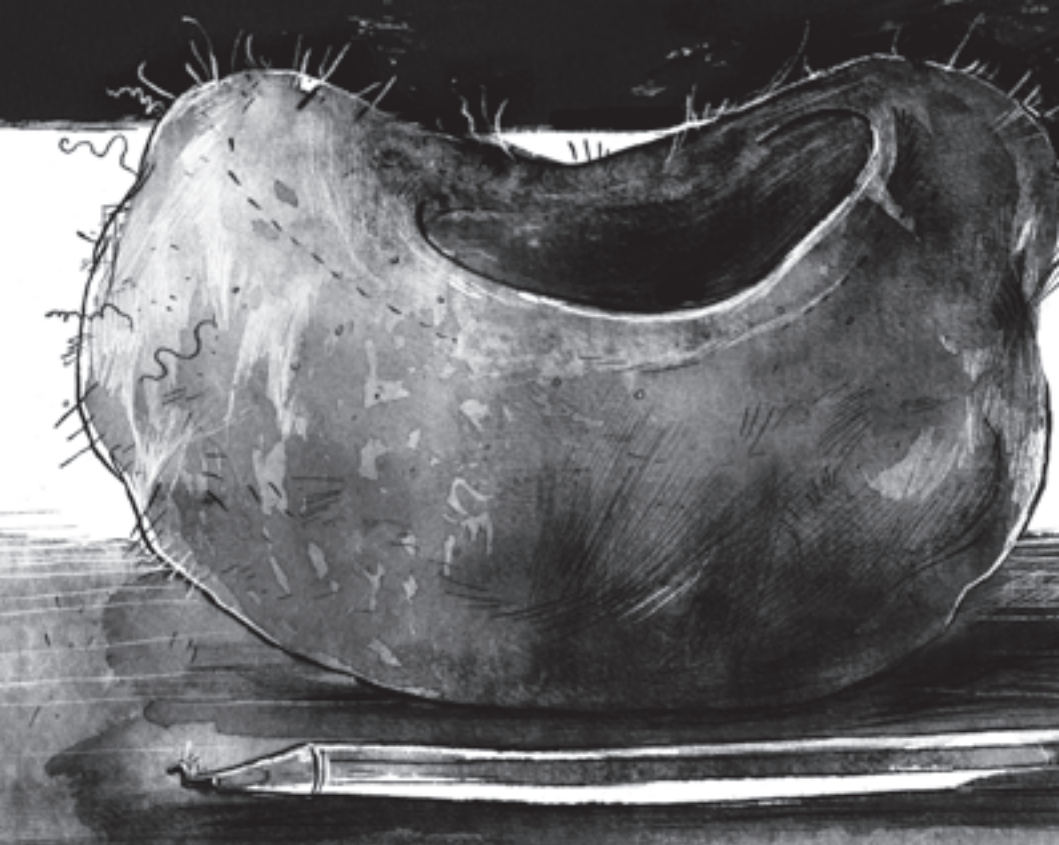
Εξέτασε όλα τα στοιχεία που είχε στη διάθεσή του:

ΣΤΟΙΧΕΙΟ 1α: Ο Τσάρλι ήταν τώρα μικροσκοπικός. Η αλήθεια είναι πως και πριν αλλάξει δεν ήταν και πολύ μεγαλόσωμος, αλλά τώρα μπορούσε να δει ένα αποξηραμένο βερίκοκο που είχε κάτω από το κρεβάτι του και το φύλαγε για καμιά δύσκολη στιγμή, και πια είχε κι αυτός το ίδιο μέγεθος με το βερίκοκο. Και τα κανονικά εννιάχρονα αγόρια συνήθως δεν είναι ίσα με ένα αποξηραμένο βερίκοκο.

ΣΤΟΙΧΕΙΟ 2α: Ο Τσάρλι μέτρησε τα πόδια του και είχε οχτώ, που είναι περίπου έξι παραπάνω από όσα έχει ένας άνθρωπος και ακριβώς όσα έχει μια αράχνη.

ΣΤΟΙΧΕΙΟ 3ο: Είχε παντού κοντές, καστανές τρίχες. Εντάξει, το να έχεις παντού τρίχες δε σημαίνει απαραίτητα ότι δεν είσαι άνθρωπος – πάρε τον θείο του Τσάρλι, για παράδειγμα. Ο θείος Πιτ είχε πάει τον Τσάρλι μια φορά για κολύμπι και, όταν έβγαλε την μπλούζα του, η πλάτη του είχε τόσο πολλές, σκληρές και φουντωτές τρίχες, που θα τις ζήλευε και γορίλλας. Όλα τα άλλα παιδιά είχαν μείνει κάγκελο και κοιτούσαν με μάτια γουρλωμένα και στόματα ανοιχτά τον

θείο Πιτ να μπαίνει στην πισίνα και τις μαύρες τρίχες του να ανεμίζουν στον αέρα. Ο Τσάρλι είχε προσπαθήσει να ξεχάσει για πάντα αυτό το γεγονός, αλλά όσο περισσότερο προσπαθούσε να ξεχάσει τη Μαλλιαρή Πλάτη του θείου Πιτ, τόσο περισσότερο του ερχόταν στο μυαλό, γιατί έτσι είναι τα μυαλά: ενοχλητικά.

ΣΤΟΙΧΕΙΟ 46: Ο Τσάρλι μπορούσε να δει και πίσω του χωρίς να γυρίσει το κεφάλι του. Σήκωσε ένα από τα

ολοκαίνουρια, μακριά, λεπτά, μαύρα πόδια του και μέτρησε προσεκτικά τα μάτια του. Ήταν οχτώ.

Οχτώ πόδια; Οχτώ μάτια; Πολύυυυ ύποπτο.

Έτσι ο Τσάρλι εξέτασε όλα τα ύποπτα στοιχεία και προσθέτοντας τα **μικρός + μαλλιαρός + οχτώ λεπτά, μαύρα πόδια + οχτώ μάτια**, του έβγαλε **αράχνη** για απάντηση, γιατί είναι γνωστό ότι οι αράχνες είναι μαλλιαρές και έχουν οχτώ πόδια και οχτώ μάτια. Κάτι που δεν είναι τόσο γνωστό είναι ότι οι αράχνες έχουν, επίσης, οχτώ πσιινούς*, που είναι και αηδιαστικό και βρομερό πράγμα και επίσης κοστίζει πολλά στις αράχνες με όλο το χαρτί τουαλέτας που χρειάζονται.

Ο Τσάρλι έκατσε στο πάτωμα και σκέφτηκε την κατάσταση του. Είχε μεταμορφωθεί σε αράχνη και δεν είχε ιδέα τι να κάνει ως αράχνη. Είχε εξασκηθεί πολύ

* Αν έχεις μπόλικο μυαλό, θα κατάλαβες ήδη ότι αυτό δεν είναι αλήθεια. Βασικά είναι το αντίθετο της αλήθειας. Οι αράχνες έχουν μόνο έναν πσιινό και είναι χαρούμενες γι' αυτό. Ωστόσο, αν όσοι διαβάσουν αυτό το βιβλίο μπορούν να πείσουν όσο πιο πολλούς γίνεται ότι οι αράχνες ΕΧΟΥΝ οχτώ πσιινούς, θα είναι τέλειο και ο κόσμος μας θα γίνει καλύτερος. Οπότε, αν έχεις πιο μικρά αδέρφια, ξεκίνα να τα κάνεις να πιστεύουν ότι οι αράχνες έχουν οχτώ πσιινούς.

στο να είναι αγόρι, αλλά καθόλου στο να είναι αράχνη. Έπειτα από λίγο που καθόταν εκεί ως αράχνη, ο Τσάρλι σκέφτηκε ένα σχέδιο. Το σχέδιο είχε δύο απλά βήματα. Αυτά τα βήματα ήταν:

Βήμα 1ο: ΠΑΝΙΚΟΣ!!!

Βήμα 2ο: Να φωνάζει τη μαμά του να έρθει να τον βοηθήσει.

Εκτέλεσε το πρώτο βήμα με επιτυχία. Που σημαίνει ότι χτυπούσε τα μακρουλά πόδια του στον αέρα. Αφού είχε πανικοβληθεί για ένα ικανοποιητικό χρονικό διάστημα, ο Τσάρλι αποπειράθηκε να εκτελέσει το δεύτερο βήμα.

Το δεύτερο βήμα δεν είχε καμία επιτυχία. Και γιατί δεν είχε καμία επιτυχία το δεύτερο βήμα; Έχεις ακούσει ποτέ αράχνη να φωνάζει; Όχι. Φυσικά και δεν έχεις ακούσει ποτέ. Γιατί οι αράχνες δεν μπορούν να φωνάξουν. Οι αράχνες δεν μπορούν να μουρμουρίσουν, να ψιθυρίσουν, να μιλήσουν, να συζητήσουν, να κουτσομπολέψουν, να φλυαρήσουν ούτε να τραγουδήσουν και σίγουρα δεν μπορούν να φωνάξουν βοήθεια.

Έπειτα από λίγα δευτερόλεπτα που φώναζε χωρίς ήχο και κουνούσε ξέφρενα τα πόδια του, ο Αραχνο-

Τσάρλι έκατσε στο πάτωμα, δίπλα στο σκονισμένο βερνίκι και συνειδητοποίησε ότι το δεύτερο βήμα του σχεδίου του απλώς δεν είχε καμία τύχη. Οπότε αποφάσισε να επιστρέψει στο πρώτο βήμα.

ΣΤΟΝ ΠΑΝΙΚΟ!

Ο Τσάρλι Μαγκάφιν προσπαθεί να είναι αισιόδοξος, αλλά στην πραγματικότητα αγχώνεται για το καθετί. Να κάποια από τα πράγματα για τα οποία ανησυχεί ο Τσάρλι:

- Τον αδερφό του (που είναι στο νοσοκομείο)
- Τους πολύ πανικόβλητους γονείς τους
- Την ανεπιθύμητη προσοχή που του δείχνει ο νταής του σχολείου
- Το γεγονός ότι έχει αρχίσει να μεταμορφώνεται σε ζώα!

Παρόλο που όλα τα παιδιά θα ήθελαν να έχουν μια σούπερ δύναμη, στον Τσάρλι δεν πολυαρέσει η ιδέα να μεταμορφώνεται σε περιστέρι κατά τη διάρκεια του διαλείμματος. Ναι αλλά αν συμβεί, τι θα κάνει; Θα τον εναποθέσουν στα χέρια των επιστημόνων; Θα καταρρεύσουν οι γονείς του από το στρες;

Με τη βοήθεια των τριών κολλητών του, ο Τσάρλι πρέπει να βρει έναν τρόπο να αντιμετωπίζει τη θεότρελη καινούργια δύναμή του – και γρήγορα!

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ
ΣΕ 21 ΧΩΡΕΣ

Από 9 ετών

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

www.psychogios.gr

ISBN: 978-618-01-3125-7

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 21509